

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud: D. Tricolici)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Danilov, I. Secieru, G. Dașchevici)

Î N C H E I E R E

02 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Victor Burduh
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Vasile Chitroagă,
reprezentat de avocatul Roman Stici,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Vasile Chitroagă
împotriva Întreprinderii cu Capital Străin „Total Leasing & Finance” Societate pe
Acțiuni cu privire la anularea ordinelor, restabilirea în funcția anterior deținută
perioadei de suspendare, încasarea salariului pentru perioada suspendării, achitarea
suplimentară în cuantum de 0,3% pentru fiecare zi de întârziere a plății, dobânzii
de întârziere și a cheltuielilor de judecare, și

la cererea de chemare în judecată depusă de Vasile Chitroagă împotriva
Întreprinderii cu Capital Străin „Total Leasing & Finance” Societate pe Acțiuni cu
privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcția anterior deținută,
încasarea salariului pentru absență forțată de la muncă, achitarea suplimentară în
cuantum de 0,3% pentru fiecare zi de întârziere a plății, dobânzii de întârziere,
repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 21 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 06 decembrie 2017, Vasile Chitroagă a depus cerere de chemare în
judecată împotriva ÎCS „Total Leasing & Finance” SA cu privire la anularea
ordinelor și restabilirea în funcția anterior deținută perioadei de suspendare.

În motivarea acțiunii a indicat că la 06 martie 2017 a încheiat, ca salariat, cu
ÎCS „Total Leasing & Finance” SA, ca angajator, contractul individual de muncă
nr. 66/06/03CV/2017, prin care a fost angajat în funcția de Director Dezvoltare
Business Departament Vânzări și Marketing.

La 14 aprilie 2017, pârâtul a emis ordinul nr. 5-1, prin care a fost desemnat în
calitate de responsabil de semnarea foilor de parcurs emise de către întreprindere
pentru clienții săi.

Ulterior, la 25 octombrie 2017, angajatorul a emis ordinul nr. 21-1/17 privind demararea anchetei de serviciu în legătură cu refuzul său de a semna foile de parcurs emise de către pârât, nefiindu-i eliberat un exemplar al ordinului dat, în aceeași zi, 25 octombrie 2017, pârâtul a emis ordinul nr. 22-1/17, prin care a numit o altă persoană în calitate de responsabil de semnarea foilor de parcurs, precum și ordinul nr. 25-1/17, o copie a căruia de asemenea nu i-a fost eliberată.

A indicat că la 27 noiembrie 2017, în cadrul întreprinderii a avut loc o ședință cu participarea atât a persoanelor cu funcții de conducere, cât și a persoanelor terțe care nu erau angajați ai ÎCS „Total Leasing & Finance” SA, unde i-a fost comunicat despre suspendarea sa din funcția deținută, precum și despre faptul emiterii următoarelor acte, copiile cărora nu i-au fost înmânate: raportul nr. 2 din 17 noiembrie 2017, pe marginea anchetei de serviciu inițiată, ca urmare a refuzului reclamantului privind semnarea foilor de parcurs eliberate de către pârât; ordinul nr. 127/17 din 17 noiembrie 2017 cu privire la desfășurarea în privința sa a unei anchete de serviciu suplimentare și ordinul nr. 130/17 din 27 noiembrie 2017 cu privire la aplicarea în privința sa a sancțiunii disciplinare sub formă de muștrare aspră ca urmare a refuzului acestuia de a semna foile de parcurs eliberate de către pârât.

Reclamantul a specificat că la 28 noiembrie 2017, ora 10:15, de către executorul judecătoresc Dumitru Braniște a fost întocmit procesul-verbal de constatare, conform căruia s-a determinat faptul îngrădirii de către pârât reclamantului accesul la locul de muncă, din motivul suspendării din funcție, dispusă până la 11 decembrie 2017.

A considerat că pârâtul a emis în condiții ilegale ordinele cu privire la desfășurarea în privința sa a anchetelor de serviciu, de sancționare disciplinară și suspendare din funcția deținută, or, în conformitate cu art. 5 lit. d) din Codul muncii, unul dintre principiile de bază ale reglementării raporturilor de muncă și a altor raporturi legate nemijlocit de acestea, reprezintă asigurarea dreptului fiecărui salariat la condiții echitabile de muncă, astfel, acțiunile angajatorului fiind ilegale lipsite de suport juridic.

Reclamantul a solicitat anularea ordinelor din 25 octombrie 2017 și 17 noiembrie 2017 privind demararea anchetei de serviciu, emise în privința sa de către ÎCS „Total Leasing & Finance” SA, ordinul din 27 noiembrie 2017 privind aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de muștrare aspră și a ordinului de suspendare din funcția de Director Dezvoltare Business Departament Vânzări și Marketing, cu restabilirea în funcția anterior deținută.

La 29 decembrie 2017, Vasile Chitoroagă a depus o cerere de chemare în judecată împotriva ÎCS „Total Leasing & Finance” SA cu privire la anularea ordinului cu privire la concediere, restabilirea în funcția anterior deținută, încasarea salariului pentru absență forțată de la muncă, achitarea suplimentară în cuantum de 0,3% pentru fiecare zi de întârziere a plății, dobânzii de întârziere, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că la 08 decembrie 2017, de către Comisia de desfășurare a anchetei de serviciu din cadrul ÎCS „Total Leasing & Finance” SA a fost emis raportul nr. 3 privind constatarea comiterii de către Vasile Chitoroagă a încălcărilor de serviciu.

Ca urmare, la 11 decembrie 2017, ÎCS „Total Leasing & Finance” SA a emis ordinul nr. 135/17 prin care a fost concediat din funcția de Director Dezvoltare Business Departament Vânzări și Marketing, în baza prevederilor art. 86 alin. (1) lit. p) din Codul muncii.

Astfel, reclamantul a considerat că la concedierea sa, angajatorul nu a ținut cont de gravitatea abaterii disciplinare și de alte circumstanțe obiective, ordinul nr. 135/17 fiind ilegal, deoarece în conținutul acestuia lipsesc indicii obligatorii prevăzuți de art. 210 alin. (1) din Codul muncii și anume, lipsește mențiunea cu privire la organul exact în care poate fi contestată aplicarea sancțiunii.

Totodată, a precizat că conform pct. 6.1 din contractul individual de muncă nr. 66/06/03/CV/2017 din 06 martie 2017, pentru munca prestată în baza contractului, salariatul va primi un salariu lunar net în mărime de 1 200 de euro.

Așadar, reieșind din caracterul ilegal al concedierii din funcția deținută, pârâtul urmează să-i achite pentru întreaga perioadă de absență forțată de la locul de muncă un salariu lunar în mărime de 1 200 de euro, conform art. 90 alin. (1) și (2) din Codul muncii.

De asemenea, în temeiul art. 330 alin. (2) din Codul muncii, în caz de întârziere a achitării salariului pentru întreaga perioadă de absență forțată de la locul de muncă, pârâtul este obligat să-i achite suplimentar pentru fiecare zi de întârziere 0,3 % din suma neplătită, achitarea având loc în monedă națională, conform cursului oficial al BNM la ziua achitării.

Mai mult, reclamantul a considerat că pârâtul urmează să-i repare prejudiciul moral cauzat prin concedierea ilegală conform art. 10 alin. (2) lit. p) și 90 alin. (3) din Codul muncii, în urma acțiunilor ilegale ale angajatorului, starea sa de sănătate înrăutățindu-se.

Reclamantul a solicitat anularea ordinului nr. 135/17 din 11 decembrie 2017, emis de ÎCS „Total Leasing & Finance” SA cu privire la concedierea lui Vasile Chitoroagă din funcția de Director Dezvoltare Business Departament Vânzări și Marketing, cu restabilirea în funcția anterior deținută; încasarea de la ÎCS „Total Leasing & Finance” SA a salariului în mărime de 1 200 de euro/ lunar, pe întreaga perioadă de absență forțată de la locul de muncă, repararea prejudiciului moral în sumă de 50 000 de lei și compensarea cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 5000 de lei.

Prin încheierea din 04 aprilie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, cauzele civile au fost conexe într-un singur proces.

Pe parcursul examinării cauzei, reclamantul și-a concretizat pretențiile din acțiune și a solicitat, în final, anularea ordinului nr. 21-1/17 din 25 octombrie 2017 privind demararea anchetei de serviciu, ordinului nr. 127/17 din 17 noiembrie 2017 privind demararea anchetei de serviciu și suspendarea din funcția de Director Dezvoltare Business Departament Vânzări și Marketing, cu restabilirea în funcția anterior deținută perioadei de suspendare; anularea ordinului nr. 130/17 din 27 noiembrie 2017 privind aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de mustrare aspră; încasarea din contul ÎCS „Total Leasing & Finance” SA a salariului restant în mărime de 560 de euro pentru perioada suspendării 28 noiembrie 2017 - 11 decembrie 2017, penalității în mărime de 0,3 % din suma salariului restant menționat, pentru fiecare zi calendaristică de întârziere și a dobânzii de întârziere conform art. 619 alin. (2) din Codul civil; compensarea cheltuielilor de judecată

compuse din suma de 3 000 de lei - achitată executorului judecătoresc Dumitru Braniște, în vederea întocmirii procesului-verbal de constatare a faptului neadmiterii la locul de muncă și suma de 10 000 lei - cheltuieli de asistență juridică; anularea ordinului nr. 135/17 din 11 decembrie 2017, emis de ÎCS „Total Leasing & Finance” SA cu privire la concedierea sa din funcția de Director Dezvoltare Business Departament Vânzări și Marketing, cu restabilirea în funcția anterior deținută; încasarea din contul ÎCS „Total Leasing & Finance” SA a salariului în mărime de 1 200 de euro/ lunar pentru întreaga perioadă de absență forțată de la locul de muncă, până la restabilirea în funcție, penalității în mărime de 0,3 % din suma salariului restant menționat pentru fiecare zi calendaristică de întârziere și a dobânzii de întârziere conform art. 619 alin. (2) din Codul civil, repararea prejudiciului moral în mărime de 50 000 de lei și compensarea cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 5000 de lei.

Prin hotărârea din 20 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani a fost respinsă ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Vasile Chitoroagă împotriva Întreprinderii cu Capital Străin „Total Leasing & Finance” Societate pe Acțiuni cu privire la anularea ordinelor, restabilirea în funcția anterior deținută perioadei de suspendare, încasarea salariului pentru perioada suspendării, achitarea suplimentară în cuantum de 0,3% pentru fiecare zi de întârziere a plății, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecare, și cererea de chemare în judecată depusă de Vasile Chitoroagă împotriva Întreprinderii cu Capital Străin „Total Leasing & Finance” Societate pe Acțiuni cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcția anterior deținută, încasarea salariului pentru absență forțată de la muncă, achitarea suplimentară în cuantum de 0,3% pentru fiecare zi de întârziere a plății, dobânzii de întârziere, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

Invocând ilegalitatea hotărârii primei instanțe, la 17 decembrie 2018, Vasile Chitoroagă, reprezentat de avocatul Roman Stici, a declarat apel, prin care a solicitat casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

Prin decizia din 21 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Vasile Chitoroagă, reprezentat de avocatul Roman Stici, și a fost menținută hotărârea din 20 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

Pentru a decide astfel, instanța de apel prin prisma art. 117-118 din Codul de procedură civilă, art. 5, 81, 86, 354 din Codul muncii, a considerat ca fiind întemeiată, hotărârea primei instanțe, emisă ca urmare a aprecierii multiaspectuală a probelor în coroborare cu normele materiale aplicabile speței.

Așadar, între altele Colegiul a învederat că în cadrul examinării în fond a litigiului s-a stabilit cu certitudine că odată cu semnarea contractului individual de muncă, Vasile Chitoroagă a semnat și o declarație, prin care s-a obligat să nu divulge informația cu privire la domeniul de activitate al ÎCS „Total Leasing & Finance” SA, ce cuprinde informația cu referire la secretul comercial al angajatorului și care are caracter confidențial, de asemenea informația despre mărimea salariului și a altor premii bănești, și că în cazul divulgării informației, va purta răspundere în conformitate cu legislația în vigoare a Republicii Moldova, inclusiv rezilierea contractului individual de muncă.

Or, așa cum rezultă din conținutul raportului nr. 3 din 08 decembrie 2017 cu privire la ancheta de serviciu inițiată și desfășurată în conformitate cu ordinul nr. 127/17 din 17 noiembrie 2017, pct. 5.1 din Regulamentul intern al ÎCS „Total Leasing & Finance” SA, care statuează că angajații n-au dreptul să divulge anumitor persoane sau să facă uz de orice informație confidențială privind activitatea, rapoartele, tranzacțiile sau operațiunile financiare ale companiei, date despre întreprinderile afiliate, clienții și reprezentanții acestora, precum și să divulge orice secrete particulare legate de tranzacțiile companiei sau ale întreprinderilor afiliate, atât în timpul angajării nemijlocite la serviciu, cât și după concediere, fără acordul preliminar al companiei, în conformitate cu cerințele legislației; informația confidențială include (dar nu se limitează): informațiile referitoare la furnizori, adresa acestora și prețurile contractuale; clienții companiei, adresele, interpelările și revendicările lor; cota venitului, calculele, rabaturile; business- planurile, date financiare despre companie; planurile curente și de perspectivă, referitoare la dezvoltare și vânzări, chestiunile referitoare la personalul companiei; instrucțiunile tehnice, schițe, design-uri, prototipuri, programe de calculator sau baze de date, tarifele și toată informația statistică a companiei; orice altă informație folosită în cadrul companiei.

Prin urmare, Colegiul a concluzionat ca ordinele contestate corespund rigorilor legale și nu au fost constatate temeuri pentru anularea acestora. Or, anularea ordinelor contestate în baza temeiurilor invocate, ar constitui o imixtiune în raportul salariat-angajator și ar minimiza marja de apreciere de care dispune un angajator în privința salariaților săi și, ca urmare, substituirea angajatorului cu instanța judecătorească, în acest context, Colegiul a considerat că nu pot fi admise nici pretențiile suplimentare a reclamantului privind restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru perioada de absență forțată de la muncă, a penalității și dobânzii de întârziere, repararea prejudiciului moral și încasarea a cheltuielilor de judecată.

La 16 iulie 2019, Vasile Chitoroagă, reprezentat de avocatul Roman Stici, a declarat recurs, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că instanțele de judecată au aplicat eronat și încălcat normele de drept material și procedural ce au dus la soluționarea greșită a cauzei, au fost apreciate arbitrar probele, iar erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului

Totodată, recurentul a invocat în susținerea cererii de recurs argumente de fapt și de drept similare celor expuse pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare.

În contextul prevederilor art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 21 mai 2019.

Materialele cauzei atestă expedierea participanților la proces a copiei deciziei motivate prin scrisoarea de însoțire din 31 mai 2019 (f.d. 103, Vol. III), dar la materialele cauzei lipsește dovada de recepționare a acesteia de către recurent.

Astfel, recursul declarat la 16 iulie 2019, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Vasile Chitroagă, reprezentat de avocatul Roman Stici, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul ca inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Vasile Chitroagă, reprezentat de avocatul Roman Stici, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursurile declarate nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Vasile Chitroagă, reprezentat de avocatul Roman Stici, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Vasile Chitroagă, reprezentat de avocatul Roman Stici, împotriva deciziei din 21 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Victor Burduh

Galina Stratulat